

Fragment relacji świadka historii

EUGENIUSZ NOWAK

ur. 1937, Lwówek Wielkopolski

Zakres terytorialny i czasowy	Dzierżonów, 1957–1964
--------------------------------------	-----------------------

Ścieżka kariery zawodowej w Zakładach Radiowych „Diora” do 1964 roku

Najpierw byłem szefem komórki normalizacji i unifikacji. A potem z tej komórki zrobił się oddzielny wydział, ponieważ „Diora” zaczęła współpracować również w dziedzinie telewizji, czyli z firmami warszawską i gdańską. Chodziło o unifikację produktu. Ale też żeby były najróżniejsze modele. Unifikacja zagłębła również do dotychczasowej konstrukcji radioodbiorników, dotychczas produkowanych na ramie metalowej. Tam montowane były oporniki, druciki, i tak dalej. Jeszcze były lampy. No a potem, jak zrobiło się tranzystorowo, to lampy odchodziły do muzeum i pojawiły się obwody drukowane, czyli pierwsze płytki. Pracował nad tym pan inżynier Weintraub, który właściwie opracował pierwszą technologię wykonywania płytek. Zresztą w „Diorze” powstało bardzo dużo produktów, które potem zostały przeniesione do specjalizujących się zakładów. Były to na przykład kondensatory obrotowe powietrzne. No i technologie. Dział normalizacji i unifikacji był tak długo, jak długo trwała współpraca w sprawie telewizorów. Potem jednak było zapotrzebowanie na odbiorniki radiowe coraz wyższej klasy. Po zaspokojeniu pierwszego popytu w kraju, trzeba było wyjść na eksport. W związku z tym te konstrukcje robiły się coraz bardziej wymagające, zarówno pod względem technologii, podzespołów, jak i designu. I wtedy zostałem zastępcą głównego konstruktora. To znaczy tamto biuro normalizacji dalej istniało. Ono potem zresztą zostało wdrożone z powrotem do biura konstrukcyjnego. W tym biurze konstrukcyjnym pracowałem do roku 1964.

Data i miejsce nagrania	2 lipca 2018, Dzierżonów
Rozmawiał/a	Julia Szafrąńska
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami